

store Udsigter til, at denne Lov dog bliver gennemført, og under en saadan Forudsetning kan man jo ikke andet end ønske, at mine Betæneligheder maa være meget for store, og at de kunne blive fjernede. Jeg tillader mig derfor, for at naa til en saadan Overbevisning, at anbefale dette Lovforslag til Tingets og et eventuelt Udvalgs grundige og alvorlige Prøvelse, og for at opnaa dette Formaal stemmer jeg selvfølgelig gerne for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

Stilling: Skønt jeg ganske vist ikke undervurderer de Betæneligheder, 1ste Landsstingsmand for 8de Kred. (Breinholt) har fremsat, tror jeg dog ganske vist, at den ærede Landsstingsmand ser alt for mørkt paa Forholdene. De samme Betæneligheder, som den ærede Taler fremhævede mod denne Kreditforening, kan man vel nok sige kunne fremføres mod enhver Kreditforening, om ogsaa i ringe Omfang, og det enkelte, jeg tilføjer det, meget uheldige Eksempel paa Nedgang i industrielle Fabriker, som den ærede Taler fremsatte, maa jo dog heldigvis ikke betragtes som om det skulde afgive en Norm for de Taksationer, der ville finde Sted i Fremtiden for en saadan Forenings Vedkommende. Det samme Eksempel paa Nedgang, som her er blevet fremsat, vil man ogsaa kunne fremføre for Landejendomme, som dog ellers betragtes som ganske udmærkede Sikkerhedspanter. Det er ikke længere siden end forrige Aar, at man læste om en Landejendom, der var vurderet til nogle og tredive Tusind Kr., hvor Besætningen var bortsolgt, og Forderne forringede, og som Følge deraf blev Ejendommen ved Tvangsauktion solgt for nogle faa Hundrede Kroner. Man ser altsaa, at selv ved Landejendomme kan et saadant Eksempel forekomme.

Nu er jo, som den ærede Taler omtalte, dette Forslag først forelagt Folketinget i to Sessioner og sidste Aar her i Landstinget, og det blev af det daværende Udvalg ikke endt paa anden Maade end ved en Beretning, der udtalte Ønskeligheden af, at den højtærede Indenrigsminister vilde forelægge Lovforslaget igen, naar de, som man kunde antage være interesserede i Lovforslagets Gennemførelse, havde udtalt sig om Ønskeligheden af en saadan Forening, og der var stiet forstellige Forandringer i Lovforslaget. Naar altsaa denne Sag nu paa ny ved den højtærede Indenrigsministers Foranstaltning er forelagt her, sker det netop med de Forandringer, som baade han, og jeg tror ogsaa Bemærkerne af dette Lovforslag anse for ønskelige i flere Retninger, og flere af de Mangler, som efter den ærede sidste

Talers Udtalelse flæbede ved Lovforslagets Fremkomst forrige Gang, ere i det væsentlige afhjulpne i dette Lovforslag. Der er jo intet Menneffe, der kan garantere for, at Kalamiteter for Kreditforeninger ikke skulde kunne forekomme, og selv de bedst funderede Kreditforeninger have jo desværre afgivet Eksempler derpaa. Jeg vil blot minde om den gamle jydsk Købstadkreditforening, hvor man skulde tro, at Betingelserne vare til Stede for, at den vilde være i Stand til at bære over store Vanskeligheder. Naar, nu viser det sig jo, at den efter meget trange Naar igen kommer til Værelse og Værdighed. Men den samme Tvivl kan, som sagt, rejses lige over for enhver Kreditforening, og jeg kan ikke indse andet, end at naar der er taget de Reservationer, som ere tagne her ved det foreliggende Lovforslag, saa er der netop i denne Kreditforenings Statutter truffet særlige Forsigtighedsregler, netop af Hensyn til, at det, som det meget rigtigt er bemærket, er en ny Bane, der brydes, og et nyt Felt, der skal arbejdes paa; der er taget saa mange og saa gode Forsigtighedsregler, som det er muligt. — Naar der nu er fremkommet Ansøgninger fra saa stort et Antal Industriadrivende, tvivlede den ærede sidste Taler om, at de vare forbindende, og han stillede herom en bestemt Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa, men det maa maasse være mig tilladt at gøre den Bemærkning, at man kan vel ikke antage, at Folk alene for at have den Fornøjelse at sætte deres Navn under et saadant Andragende skulde fremkomme med en Vaanebegæring. Man maa snarere antage, at der er en Trang til Stede, men at Vaantagerne eller Ansøgerne dog vente at se, under hvilken Form det ønskede Laan vil blive ydet. Mere kan man vel ikke forlange. Saa længe Sagen ikke har foreligget for og ikke har været overgivet til Rigsdagen til Behandling, kan man ikke forlange, at vedkommende forud skulde binde sig til Laan paa en hvilken som helst Betingelse. Gjorde de det, maatte man næsten frygte for, at det var meget uheldigt, at de fik disse Laan. — Et industrielle Ejendomme ikke skulde kunne yde Sikkerhed saa godt som andre Ejendomme, tillader jeg mig dog, ganske vist med den Reservation, som den ærede Taler ogsaa fremhævede, at benægte. Det har vist sig, at der vel er enkelte større Fabriksvirksomheder, som efter kortere eller længere Tids Forløb ere gaaede i staa, saa at store Bygninger paa den Maade ere blevne ledige: men det er paa den anden Side dog kun ganske enkelte, og hjem ved, om det ikke netop er paa Grund af, at store Kapitaler